

РЕШЕНИЕ

№ 14411

гр. София, 09.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.07.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Николай Ингилизов

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **3720** по описа за **2024** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Б. Я. Д., подадена чрез процесуален представител адв. С. Ф. срещу РЕШЕНИЕ № 1008 от 26.02.2024г. на СРС, НО, 136-и състав, постановено по нахд № 8379/2022г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради постановяването му в противоречие с материалния закон. Касаторът излага доводи, че посочените в наказателното постановление разпоредби на чл.94, ал.3 и чл.98, ал.1, т.1 ЗДвП не могат да бъдат едновременно основание за налагане на наказание за едно и също нарушение, те са алтернативни и не могат да бъдат във връзка една с друга. Непрецизирането на правната квалификация на нарушението съставлявало основание за отмяна на акта, което не е направил районния съд. Не ставало ясно точно къде е бил паркиран автомобилът, а актосъставителят не е установил нито кой е собственикът на пътя, нито дали този собственик е забранил да се паркира на мястото, нито дали това е зелена площ.

Касаторът, чрез своя процесуален представител адв. С. Ф. моли да бъде отменено решението на СРС, НО, 136-и състав по нахд № 8379/2022г. и спорът решен по същество, като се отмени изцяло НП № СОА22-РД11-390/21.04.2022г. на зам.-кмета на Столична община.

Ответникът – зам. кмет на Столична община, чрез процесуален представител юрк. А. Г. оспорва жалбата. По същество претендира да се остави в сила решението на СРС, както и да се присъди юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна и дава заключение, че решението на СРС следва да бъде потвърдено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 1008 от 26.02.2024г., постановено по нахд № 8379/2022г. на СРС, НО, 136-и състав е било потвърдено наказателно постановление НП № СОА22-РД11-390/21.04.2022г. на зам.-кмета на Столична община, с което на Б. Я. Д. на основание чл.178е от ЗДвП е наложена глоба в размер на сумата от 50.00 /петдесет/ лева за извършено нарушение по чл.94, ал.3 от ЗДвП.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите В. Д. Д. и Н. М. М. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обоснован правния извод, че при провеждане на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, правилно е бил приложен материалния закон, като е доказано извършването на деянието по чл.94, ал.3 от ЗДвП, което не представлява маловажен случай по см. на чл.28 ЗАНН.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

По смисъла на чл.220 АПК съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материалноправни норми.

Констатирано е било, че на 22.03.2022г. в [населено място], на тротоара на [улица]срещу № 16 с посока от [улица]към [улица], Б. Я. Д. е паркирал лек автомобил марка „Ф. Поло“ с рег. [рег.номер на МПС], като по този начин пречи на движението на пешеходците по него. В тази връзка и в присъствието на един свидетел е бил съставен акт за установяване на административно нарушение № 003402/22.03.2022г. Въз основа на изготвения акт е издадено и обжалваното наказателно постановление № СОА22-РД11-390/21.04.2022г. на зам.-кмета на Столична община, с което касаторът е привлечен към административнонаказателна отговорност за извършено от него деяние по чл.94, ал.3 от ЗДвП и е санкциониран с глоба в размер на сумата от 50.00 /петдесет/ лева.

Касационната инстанция приема, че съдебният акт е правилен, защото при неговото постановяване не е допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.1 във вр. ал.2 от НПК. Съображенията за това са следните:

В касационното производство не се решава материалноправния спор между страните, а същото има за предмет преценката относно правилността, респ. допустимостта и действителността на въззивното решение. Касационният съд изследва съответствието на решението с материалния закон, въз основа на фактите, установени от първата инстанция. Дейността му се свежда единствено до проверка, дали

фактите са подведени вярно под хипотезата на правната норма и дали правилно са приложени предвидените в нея правни последици.

При разглеждане на спорове за отмяна на издадени НП, районният съд е винаги инстанция по същество- чл.63, ал.1 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността на НП, т.е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя- арг. от чл.314, ал.1 от НПК във вр.чл.84 ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие- чл.13, чл.107, ал.3 и чл.313-чл.314 от НПК във вр.чл.84 ЗАНН, съдът е длъжен и служебно да констатира и установи дали АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма, съдържание и срокове /чл.34, чл.42 и чл.57 от ЗАНН/.

Споделят се съображенията на СРС, НО, 136-и състав, че в хода на административнонаказателното производство не са извършени нарушения със съществен характер, които да са ограничили или накърнили упражняването на правото на защита на Б. Я. Д. в пълен обем. Доказано е авторството на деянието и обективните му признаци.

В АУАН от 22.03.2022г. и в НП от 21.04.2022г. са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено. Така направеното описание съответства на законовото изискване за пълно описание на нарушението, което следва да включва посочване на елементите на състава, както и на обстоятелствата, при които тези елементи са осъществени. Съществува и пълно съответствие при описанието на фактичката обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено. Пределно ясно, точно и конкретно е описано нарушението, времето, мястото където е извършено, обстоятелствата от фактическа страна, поради което е спазено изискването по см. на чл.42, т.4 от ЗАНН и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН.

По съществуването на спора СРС, НО, 136-и състав правилно е установил, че НП № СОА22-РД11-390/21.04.2022г. е издадено в съответствие с материалния закон, като изложените в тази връзка мотиви от първоинстанционния съд са обосновани, а формираните правни изводи са в корелация с писмените и гласни доказателства, събрани в процеса. Съставът на първостепенния съд правилно е приел, че касаторът е извършил административното нарушение по чл.94, ал.3 от ЗДвП, поради което и законосъобразно е ангажирана неговата административнонаказателна отговорност, чрез налагане на санкция в абсолютно определен от законодателя размер от 50.00 /петдесет/ лева.

Б. Я. Д. е санкциониран за извършено нарушение с правна квалификация чл.94, ал.3 от ЗДвП, съгласно който „за престой и паркиране в населените места пътните превозни средства се спират възможно най-вдясно на платното за движение по посока на движението и успоредно на оста на пътя. Допуска се престой и паркиране на моторни превозни средства с допустима максимална маса до 2,5 тона върху тротоарите, само на определените от собствениците на пътя или администрацията места, успоредно на оста на пътя, ако откъм страната на сградите остава разстояние най-малко 2 метра за преминаване на пешеходци“. Съответно на това нарушение е приложена санкционната разпоредба на чл.178е от ЗДвП, съгласно която „наказва се с глоба от 50 до 200 лв. лице, което паркира пътно превозно средство в паркове, градини, детски площадки, площи, предназначени само за пешеходци, и на тротоари в населените места извън разрешените за това места“. От самото начало на образуването

административнонаказателно производство Б. Я. Д. е бил съвсем наясно за какво точно нарушение му се търси отговорност, той по никакъв начин не е бил лишен от възможността да организира своята защита и да подаде възражения както срещу съставения АУАН № 003402/22.03.2022г., а в последствие и жалба срещу НП № СОА22-РД11-390/21.04.2022г.

По тези аргументи, касационната инстанция заключава, че решението от 26.02.2024г. на СРС, НО, 136-и състав е правилно на основание чл.348, ал.1, т.1 във вр. ал.2 от НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде потвърдено. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.4 ЗАНН в полза на ответника следва да се присъдят разноски за осъществено процесуално представителство от юрк. А. Г., които се определят в размер на сумата от 80.00 (осемдесет) лева на основание чл.37 ЗПП във вр.чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221, ал.2 АПК във вр.чл.63в ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1008 от 26.02.2024г., постановено по нахд № 8379/2022г. на СРС, НО, 136-и състав.

ОСЪЖДА Б. Я. Д. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], вх.Б, ет.3, ап.14 да заплати на Столична община с адрес: [населено място], [улица] сумата от 80.00 /осемдесет/ лева на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

